

påstod man, at man gjorde det uden for EU-traktaten. Og muligheden for at lave en lignende sanktion over for eksempelvis Italien her i foråret vil være til stede også efter Nicetraktatens bestemmelser.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Susanne Clemensen som ordfører.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg har lovet de andre ordførere at sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det netop er uden for EU-regi, at det kan finde sted. Det er jo netop det, der er humlen i det hele.

Nå, jeg var lige ved at sige back to basics, men tilbage på sporet.

Hver gang vi står med sådan et lovforslag her, og det er jo trods alt ikke så tit, det sker, så synes jeg, at der er grund til at minde om de store linjer i EU-samarbejdet og målet med det, nemlig et forenet Europa. Her vil jeg gerne minde om, at man ser det i et historisk perspektiv, hvor vi jo netop stod med et splittet Europa efter Anden Verdenskrig, og hvor vi kunne se et Europa, der blev polariseret, delt i to, en øst- og en vestblok.

Der vil jo altid være nogle, som kan pindehugges, som vi jo har set i dag her om enkeltelementer i en traktat. Sådan er det jo selvfølgelig, og det er ikke anderledes, end når der indgås andre forlig her i Folketinget.

Det er jo meget sjældent, at man kan få det lige hundrede procent, som man gerne vil have det. Men hvis man spørger sig selv, hvad alternativet er, nemlig i relation til Niceforhandlingerne, at der slet ikke var sket noget, at man slet ikke var kommet til et resultat, eller hvis regeringerne ikke var gået ind i de her forhandlinger meget konstruktivt, så tror jeg slet ikke, at vi havde nået de gode resultater, som vi rent faktisk har opnået.

Det svarer også meget godt til den samarbejdspolitik, som vi fører i CD, hvor det er muligt. Det er også den samarbejdspolitik, som vi mener er utrolig vigtig, når det gælder større ting, der er på spil, som f.eks. udviklingen af det europæiske samarbejde.

Derfor er det efter vores opfattelse ikke nok bare at se på, hvad Danmark har opnået i denne her sammenhæng. Vi må brede perspektivet ud. Vi må se på, hvordan udviklingen går i hele Europa.

EU blev jo netop dannet for at skabe sikkerhed og stabilitet i Europa, og den opgave har Fællesskabet hidtil løst med succes. Men det er

jo ikke ensbetydende med, at man kan tillade sig at hvile på laurbærrerne. De left-overs, som man havde fra Amsterdamtraktaten, viser jo netop, at det faktisk kan være ganske vanskeligt at nå til enighed om nogle institutionelle ændringer, som er ganske vigtige og nødvendige for, at vi fortsat kan sikre et dynamisk og fremadrettet europæisk samarbejde, når EU forhåbentlig inden så længe kommer op på mange flere medlemslande.

I det perspektiv drejer Fællesskabet sig jo også om at sikre menneskerettigheder, frihed og demokrati. Vesteuropa er et område i verden, hvor de tre grundsten præger samfundet, og derfor har vi i Det Europæiske Fællesskab naturligvis også en pligt til at hjælpe mennesker i andre dele af verden til at opnå de samme rettigheder. Det gælder også de øst- og centraleuropæiske lande.

Det er jo netop det, som Nicetraktaten drejer sig om. Det er det, der er perspektiverne i Nicetraktaten, at vi nu har fået de formelle og politiske institutionelle ændringer på plads, så vi kan hilse de nye øst- og centraleuropæiske lande velkommen i fællesskabet.

Derfor har vi jo netop et moralsk ansvar. Vi har en moralsk pligt set i historisk perspektiv til at stå sammen, til at åbne Fællesskabet for andre europæiske lande, og vi har en pligt til at bidrage til en bedre og mere fredelig verden.

Jeg mener rent faktisk, at denne her traktat, som vi diskuterer her i dag, giver mulighed for det, ved at vi netop har fået de her ændringer, som vi tidligere har været inde på, på plads med antallet af medlemmer af Kommissionen, landenes stemmevægte i Rådet og større brug af flertalsafgørelser. Jeg hilser også den ændring, der er sket med hensyn til strukturfondene, velkommen, at man nu går fra enstemmighed til kvalificerede flertalsafgørelser på det område. Det er nu lykkedes med Nicetraktaten.

Derfor støtter vi naturligvis det her lovforslag, som gør det muligt for den danske regering på Danmarks vegne så hurtigt som muligt at ratificere Nicetraktaten.

Vi synes også, at de perspektiver, der ligger på nuværende tidspunkt om, at man skal afholde en regeringskonference i 2004 om, hvordan vi sikrer et mere gennemskueligt, åbent og demokratisk europæisk fællesskab, er en utrolig spændende debat. Netop det, at man har besluttet sig for dét på nuværende tidspunkt, gør, at vi får en meget grundigere debat, en meget mere åben og demokratisk debat om de her spørgs-